

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966841936.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Faa Dage efter Besøgte *Carstens* mig, og udbad sig mit Venskab og den Fortroelighed at lade ham see mine Arbeyder førend de vare ganske færdige. Jeg sagde ham, at hans Raad og ledsagelse vilde sikkert blive mig til ligesaa stor Nytte, som det gjorde mig Ære, men da Smagen var forskiellig, saa maatte han ingen Blind Underkastelse vente sig af mig, men hvor jeg ikke var overtydet, der vilde jeg anføre ham mine Grunde. Han syntes meget vel fornøyet dermed, og sagde, at paa de Vilkaar kunde han desto 109 tryggere følge alle sine Vilkaar. Da *Haarkløveren* allerede var leveret til Skuepladsen, saa fik han *Caliste* til at *critisere*, da han tilstod mig, at han aldrig havde kiendt nogen saa utrættelig i at pynte sine Vers. Da den først i 65 kom for lyset erklærede *Luxdorpff* det offendtlig for den fuldkomneste Poesie, som Dannemark havde at fremviise. Han lod mig derpaa bede, om jeg ikke for gammel Kiendskab Skyld vilde Lade ham see mine Arbeyder, allerhelst da han nu haabede, at jeg Beærede det skønne Videnskabs Sælskab med et Stykke, som det havde gjort en offendtlig[e] Jndbydelse til allene i det Haab. Jeg gjorde det, og den ugentlige *Correspondance* paa heele Ark Papiir, som vi førte der over voldte mig lige saa stor Fornøjelse, som det siden Blev mig til Fortræd.